

BATAK

VAZAN: İSMAYIL HAKKI BALTACIOĞLU

ÖZET — Sanatçı olan Ahmet yakışıklı; zengin bir iç dünya ya sahip bir gençtir. Çeşitli kadın ve kızlarla ilgi kurarsa da aradığı sevgiyi bulamaz. En son Kadıköy vapurunda sık sık rasitlediği Zehra adındaki kadını gerçekten sevdiğini anlar. Kadın da Ahmet'e ilgi gösterir. Fakat bu ilgisini daima saklamaya çalışır...

— 49 —

— Oyleyse oğlum, ağabeyin gibi sana da yazıklar olsun dedim.

Hemen ayağa kalktım. Elini uzattı, elimi öpmek istedi, elimi dudaklarına dokunurduktan sonra Avrupalılar gibi bırakivermek istedi. Büsbütün kızdım. Bizde el böyle öpülmez, öğren gibi eline hızla vurdum. Çıktım geldim işte kızım, şimdi beni dinle! Bu heriften ayrılmak istemiyor musun?

— İstiyorum anne, nasıl istemem! dedim.

— Ya o herif ne diyor? dedi.

— O istemiyor! Dedim.

Annem başını salladı:

— İstemez elbet! Yemeği pişiyor, çamaşırı yıkıyor, gözü güzel kadın görüyor, karısı evde olmadığı zamanlar da zevkini erkeklerle yerine getiriyor. Artık büsbütün ihtiyaçları da. Bakacak bir insana ihtiyacı var. Senden iyi abici, çamaşırıcı, dadı, hizmetçi, olur mu? Ben de onun yerinde olsam ayrılmak istemem elbet! Fakat o yaşıyor, sen ölüyorsunuz! Sana son bir sözüm var. Buraya onu söylemek için geldim. Ben de babanla senin yaşında iken, küçükken evlendim. Şimdi çok ihtiyarım. Bütün ömrümde gözüm ondan başkasını görmedi. Namusumla yaşadım. Doğruduktan ayrılmadım. Sana gelince, sen de öyle kızım. Sen benim en sevgili çocuğumsun. Senin daha çok acı çekmene dayanamayacağım, yavrum. Çok düşündüm. İstihareye yattım. Gördüğüm rüyaya inandım. Kızım ben senin ananım. Sözümüne inan! Bak anan sana ne diyor, dinle beni yavrum! Kurutulman için iyileşmen için ne yapmak gerekiyorsa yap; korkma yap. Zehra! Bütün günahı benim boynuma olsun! İzin veriyorum sana Zehra, yap! Dr. Emîr Can kurtulman için çare ne olduğunu söylemiş. Korkma kızım yap; izin veriyorum sana yap! Kurtar kendini!

Annem ağlıyordu, ben ağlıyordum. Haykırdım:

— Yapamam anne! Yapamam! Bırak beni anneciğim, zehirleme bırak namusumla öleyim!

Annem yarı anlaşılır yarı anlansız bir halde söylüyordu:

— Zehra! Seni aylarca karında taşıyan benim. Seni meydana getirmek için gönlü bulan aşere, başı dönen, sancılar çeken, doğururken vücudu ortasından çatlayıp ikiye ayrılan, kanlar döken, kanundan süt yapıp ağzına akıtan, sabahlara kadar baş ucunda bekleyen, hastalıklarında acı duyan, seni tehlikelerden koru-

yan, ösliyen, büyüten, iyileştiren, güzelleştiren benim. Zehra! Benim gövdemden koptun, benim parçamsın, benden ola bilen en taze, en diri, en güzel şey sensin. Senin üzerinde kim senin hakkı yok. Yalnız benim var. Yokolup gitmeni istemiyorum kızım. Yaşamamı istiyorum.. Sen yaşamaısın Zehra!

Başımı annemin dizleri üzerine koydum; hüngür hüngür ağlamaya başladım. Niçin ağlıyordum? Kendi felâketime mi? Ozaman için, hayır; annemin çektiği büyük acıdan çok müteessirdim, ona ağlıyordum.

Annem beni fuhşa teşvik ediyordu. Ben evli bir kadındım. Nâmusa inanıyordum. Ne kadar kötü de olsa kocamı aldatamazdım. Oropsu olamazdım. Eğer evli bir kadın namuslu olduğu halde cins günahtı işemekte mazur sayılabilirse o kadim ben olabilirdim. Fakat benim vicdanım bu mazereti bir türlü kabul edemiyordu.

Ne olacaktım? Bilmiyordum.

Annemin o müthiş sözleri benim ahlâki durumum üzerinde tesirsiz kaldı. Fakat o müthiş sözler bende derin izler bıraktı. Hayatımda ilk defa düşündüyordum artık: kadını, güzelim, gençim, dipdiriym. Benim de bir riçim, bir ruhum, bir ülüm var. Oyleyse sevmeliyim. Fakat kimi, nerede, ne zaman? İşte mesele! Hiçbir şey bilmiyorum! Yalnız eski bitkinli-

ğim kalmamıştı. Bunun üzerine yepyeni bir duygu, dirimsel verlik, iyimserlik duygusu geçmişti. Bayağı mesut gibiydim.

Artık seviyordum. Kimi? Ben de bilmiyordum kimi! bilinmeyen sevgiliyi seviyordum. Hatta onun şahsını bile tasarlayabiliyordum: uzunca boylu geniş omuzlu, iri kemikli, iri gözlü, uzun yüzlü, güzel sesli, artist yapılı bir insan. Her şeyden önce duyan, güzeli, iyiyi, doğruyu, kadını duyan canlı bir erkek. Bu bilinmiyeğin aşkı beni çıldırtıyordu. Onunla gece, gündüz birleşiyordum. Hatta rüyamda ondan gebe kalıyor, çocuk dünyaya getiriyordum! Şaşılacak şey! Bir zaman geldi ki farkında olmuyarak iç çamaşırına oynuyor, model kataloglarında hep çocuk elbiselerini seyrediyordum. Yeni eşimi giğde daha iyi tanıyor, tanıdıkça da daha iyi seviyordum. Hülya âlemine daldıktan sonra kaç kere onun la birlikle iğeriğöksü'da derenin kenarında e ma, portakal, mandalina, salatalık yemiştik testilerle kana kana Hamid'ye suyu içmiştik. Onun yalnız ya pısına gövdesine değil, sesine de aşıkım. Hiç susmamasını, yalnız söylemesini istiyordum. Kaç defa Şişli tepeindeki kır bahçelerinde başımı onun yakası açık gömleğinden görünce göğsüne koymuş, durma konuş! diye ona yalvarmışım. Zaman olurdu ki bu ideâi aşkı bir an unutmak, he men hayvanlaşmak isterdik hayvanlaşırdık. Fakat dayama dığım şey onun içi, incelikleri, gizli oluşlarıydı. O herkes gibi konuşmazdı. O herkesin söylediği şeyleri söylemezdi. O konuş tuğu zaman insanın içinde bambaşka akisler olur, ulu uğultular çınaırdı. O bambaşka bir insandı.

(Devamı Var)

Satılık Ev

2 Kat, müstakil ve Bahçeli
Yeni mahallede 9 durak Ufuk
Sokak No. 38. Müracaat için
dekilere Tel: 17 62 41
(VATAN — 1710)

Ankara Valiliğinden

Çankaya Anıttepe ilk okulu arsası olarak ayrılan 9445 ada, 42 parsel 4849 m2 arsaya dahil:

Kadastro 1951 ada, 24 parselden 1797 m2 arsa dahil edilmiş, bunun 1750 m2 si evvelce istimlak edilmiş, geri kalan 47 m2 sinin de imar planı ve çapı istimali gerekmektedir.

Ahmet Oğlu, Ali, Mehmet Kızı Şerife, Ahmet Kızı Vesile, Seyitoğlu Ömer, Seyit Oğlu İhsan, Seyit Kızı, Fethiye, Seyit Kızı İkmal, Yusuf Gülkök, Tevfik Erçelen, Ahmet Faruk Erçelen, Zehra Sünget, Samiye Arsal'a ait kadastro 1951 ada 24 parselden 47 m2 arsannın, Ankara Vilayeti için ilkokul arsası olarak 6830 ve 122 sayılı kanunlara göre beher metre karesine elli lira kıymet takdiri yapıldığı, bedelinin Ankara Özel idaresinden ödeneceği, Husumetin Ankara Vilayetine tevcih edeceği 6830 sayılı kanuna göre ilân olunur.

(BASIN A. 3667) 1707

Bartın Göğüs Hastalıkları Hastanesi Baştabibliğinden

Cinsi İlâç	Miktar	Futarı Lira	Muvakkat teminatı Lira Kuruş
	38 Kalen.	12,817	965.00
1 -	Ottuzsekiz kalem ilâç kapalı zarf suretiyle satın alınacaktır.		
2 -	İhalesi 12.5.1965 tarihinde saat 10 da Hastane Baştabibliğindedir.		
3 -	Şartname mesal saatlerinde Hastanede görülebilir.		

(BASIN A. 3819) — 1654

Boğaziçi Üniversitesi

Arşiv ve Dokümantasyon Merkezi

Kişisel Arşivlerde İstanbul'da Bilim, Kültür ve Eğitim Tanhisi

Ismayıl Hakkı Baltacıoğlu Koleksiyonu

BLTWRT0200904